

יאיר ניצני מרים גבה



גשמי ברכה

אוהבים את ברכות הסלבס המצולמות סטייל דקל וקנין? ניצני מציע להרחיב את הז'אנר לזוכי פרס נובל, למשל

בארה"ב, כשאחד מהם השתמש בו ללא ידיעתו להעברת מסרים מעליבים לעברייני מתחרה. עם כל הכבוד לווקנין, שאני מאחל לו חיים ארוכים וימים גשומים לרוב, אני חושב שהגיע הזמן להרחיב את ענף הברכות לקולות חדשים. למשל – סופרים כמו דויד גרוסמן ומאיר שלו, או מדענים זוכי פרס נובל, כמו עדה יונת, שיוכלו לברך חתני בר מצווה או גברים במסיבות רווקים בסגנונם הייחודי. גם פרופ' גבי ברבש או המנכ"ל הפורש משה בר סימן טוב, שהתפנו מענייני הקורונה, יוכלו לעשות עכשיו הסבה לתחום הברכות ולסיים ב"יום גשום כבר סוף עונה, גל שני תוך חצי שנה".

בנוסף, אפשר להרחיב את התחום, ולצד תעשיית הכי רכות, לאפשר גם שליחת טיפונים באמצעות סלבס. לא רק דקל יכול להעביר מסרים מאיימים – חוה אלברשטיין תוכל להקדיש את השיר "כמו צמח בר" למי שלא מסכים לשלם רמי חסות, והוא יקבל רמיזה באיזה מצב הוא ישכב בבית החולים אם ימשיך להתנהג לא יפה.

את תעשיית המסרונים אפשר לרתום גם לסכסוכים קטנים יותר בין בני זוג. אם תשאיר בלאגן בסלון, אשתך תוכל להעביר לך איום שתחזור לגור עם אמא שלך בא-מצעות אתי אנקרי, שתשיר את "לך תתרגל איתה", או שרית חדר, עם "אללה לך הביתה, מוטי".

עשית מינוי ליס או להוט, ושוב יש שקופית תקלה באמצע "הישרדות"? שלח להם סרטון של דקל וקנין: "הישרדות תחילת עונה, בטלוויזיה אין תמונה", והם כבר יבינו את הרמו.

אפשר להרחיב את העניין גם לרמה המדינית והציבאית, ולהחליף את הנשק, המלחמות והפיגועים בטייפונים בווטסאפ. בעוד ארבע שנים נוכל לגייס את דקל וקנין לצה"ל, ושם הוא ישגר איומים סולודיים מוזיקליים לחמאס ולהיזבאללה, במסגרת תפקידו כמצ"ח (מגדף צבאי חמוד). ●

yairn@israelhayom.co.il

הקירח הזה שמברך? מה אתה מביא לי סתם אנשים מה רחוב ולא את דקל וקנין?
 הפניות אלי מזכירות לי פניות שאני מקבל ממפיקות בתר-כניות אירוח ואקטואליה בטלוויזיה, שאני תמיד תוהה לכמה אנשים הן הציעו לפני, ולמה לעזאזל חשבו שאני רלוונטי.



מתברר שטרנד ההקדשות הוא כבר מזמן תעשייה, שבה אני אחד הרבילים שעדיין עובדים בהתנדבות. יש אפילו אתר ייעודי, שבו תוכלו לבחור מתוך קטלוג איזה אח"מ (או לפחות אמ"מ – איש מוכר מעט) תרצו שיברך את יקירכם, וכמה הוא גובה.

אין ספק שמבקשי הברכות יודעים להעריך את זה שאני חי בעולם הישן, שבו מברכים בלי לקחת על זה כסף. לא מעט פעמים, אחרי שאני מספק את הברכה המבוקשת, הם חוזרים אלי בבקשה לטייק נוסף, כי "חסר קצת רגש", "צריך לעשות את זה יותר מצחיק", או "שכחת להגיד לו 'יא קקה'".

הכוכב הגדול של התחום הוא כמובן דקל וקנין בן ה-14, שנוהג לסיים כל ברכה בשיר רות משירו "יום גשום כבר סוף עונה – התגעעתי כבר שנה".

מפאת גילו הצעיר, לא ברור למה בדיוק הוא הספיק כבר להתגעגע – לספסל הלימודים שננטש עקב הקורונה? לקורקינט החשמלי שהוא שכח במתנ"ס? או אולי לבייביסיטר שטיפלה בו בילדותו?

לדקל כבר יש כמה מיליוני צפיות, מה שהביא לו כתבות בטלוויזיה, קמפיין לגלידות, דמות ב"ארץ נהדרת" וחווה הקלטות. כישורי ההקדשה שלו גם סיבכו אותו בסכסוך בין אנשי העולם התחתון, שמזכיר את מלחמות הראפרים

הטלפון החכם הכניס לחיינו המון דברים חיוביים. בלי תוכנות הניווט לא הצלחתי להגיע בזמן לשום מקום לא מוכר, למרות שנהגתי עם מפת המדינה בקנה מידה של 1:1. תוכנות תשלום החניה שחררו אותנו מכרטיסי החניה האידיוטיים, שנאלצנו לרכוש בקיוסקים ולחזור כאילו אנחנו בשיעור יצירה. הנייד סורק בשביי לנו צ'קים במקום שנלך להפקיד אותם בחריץ, שתמיד קיים חשד שבצידו השני מסתתר האופנובנק; הוא מורד לנו דופק בזמן ריצה, ואפילו משמש כרטיס עלייה למי טוס וחוסך לנו את החרדה הנוראה שמא נאבד את כרטיס החזרה. בזכות הטלפון הנייד, חירשים יכולים לשוחח בווידאו בשפת הסימנים, אפשר לצלם לבת הזוג זוג נעליים ולקבל אשרור לפני קנייה, ואפשר גם לשלוח סרטונים שלך או לשרשר סרטונים מצחיקים של אחרים (ולהגיד שהם שלך).

אחד מתוצרי הלוואי של הטלפון החכם והסרטונים הוא תעשיית ההקדשות. אם בעבר אנשים הסתפקו בברכה משלהם למכר שהגג יום הולדת/בר מצווה/חתונה, היום כדאי לברך את חתן השמחה באמצעות סלבס. מושא הברכה יתרגש מכך שסלב רם-מעלה (או לפחות, בינוני-מעלה) התפנה לרגע

מכל עיסוקיו (גם אם אלה כוללים בעיקר השקות של אנקות כביסה) כדי לברך אותו; והמכר שבשמו נשלחה הברכה מציג את עצמו כמשקיען, תקתקן ובעל קשרים בעולם הזוהר (או לפחות בעולם האיזיק זוהר).

כמו זמרים, שחקנים וכוכבי ריאליטי, גם אני מתבקש מדי פעם לברך באופן אישי אנשים שמעולם לא פגשתי. במקרים כאלה אני תוהה אם בעל השמחה בכלל מכיר אותי, ואם התגובה שלו למראה הברכה לא תהיה "מי זה

גם המנכ"ל הפורש משה בר סימן טוב, שהתפנה מענייני הקורונה, יוכל לעשות עכשיו הסבה לתחום הברכות ולסיים ב"יום גשום כבר סוף עונה, גל שני תוך חצי שנה"